

... ادامه از صفحه اول

سربازان اسلام را در سراسر جهان به راه بیاندازد و بار دیگر رشادت‌های سپاهیان محمد را برای جهانیان به تصویر کشد. او آمده بود تا غفلت زدگان باور کنند می‌توان دشنام شنید، در فشار محاصره بود، سختی و گرسنگی شعب‌ابی طالب را پذیرفت، اما عزتمندانه زندگی کرد. او آمده بود تا نشان دهند که می‌توان مظلوم بود اما ذلیل نبود و عزتمندانه و مقتدرانه نفس کشید. امام آمده بود تا مرزهای اسلام ناب را از اسلام آمریکایی مشخص کرده و لکه‌های ننگی را که حاکمان به ظاهر مسلمان بر دامن مسلمانان نشانده‌اند، پاک کند. او پس از ننگ کمپ دیوید و آن‌گاه که وحدت و یکپارچگی جهان اسلام در برابر صهیونیسم در خطر قرار گرفت، نام ابتکار روز جهانی قدس را برای خود برگزید. او اسرائیل را غده‌ی سرطانی نامید و مسلمانان را برای نجات مردم فلسطین فراخواند: «ملت‌های مسلمان باید به فکر نجات فلسطین باشند و مراتب انزجار و تنفر خویش را از سازشکاری و مصالحه‌ی رهبران ننگین و خودفروخته‌ای که به نام فلسطین، آرمان مردم سرزمین‌های غصب شده و مسلمانان این خطه را به تباهی کشیده‌اند به دنیا اعلام و نگذارند این خائنان بر سر میز مذاکره‌ها و رفت و آمدها، حیثیت و اعتبار و شرافت ملت قهرمان فلسطین [را] خدشه‌دار کنند، که این انقلابی‌نماهای کم شخصیت و خودفروخته به اسم آزادی قدس به امریکا و اسرائیل متوسل شده‌اند. عجباً که هر روز از فاجعه خونبار غصب فلسطین بیشتر می‌گذرد، سکوت و سازش سران کشورهای اسلامی و طرح ماماشات با اسرائیل غاصب بیشتر و حتی از تبلیغ و شعار رهایی بیت المقدس هم خبری به گوش نمی‌رسد و اگر دولت و مردم کشوری همانند ایران که خود نیز در حالت دفع تجاوز و جنگ و

محاصره است، به پشتیبانی از مردم فلسطین برخاسته و فریاد می‌زند، او را محکوم می‌کنند و حتی از اینکه یک روز هم به نام قدس برگزار شود، وحشت نموده‌اند. نکند که اینان تصور کرده‌اند که گذشت زمان، سیرت و صورت جنایت‌های اسرائیل و صهیونیسم را دیگرگون ساخته است و گرگ‌های خون آشام صهیونیسم، از فکر تجاوز و غصب سرزمین‌های از نیل تا فرات دست برداشته‌اند».

امام با هزینه‌های آرمان‌خواهی آشنا بود و عواقب ایستادن در کنار مظلوم و مقابله با ظالم را می‌دانست. او فرزند رمضان بود و مسلمانان را فرزند رمضان می‌دانست. از این رو، هزینه‌های آرمان‌خواهی را دست‌آویزی برای غفلت از آرمان‌ها قرار نمی‌داد. «راه حق گرفتاری زیاد دارد، منتظر این نباشید که راهتان راه خدا و راه حق باشد و همیشه در رفاه باشید. آن‌هایی که راهشان راه خدا نبوده است، و غافل از همه مراتب انسانیت بوده‌اند در رفاه بودند و در عیش و عشرت، و اشخاصی که برای خدا و بندگان خدا خدمت می‌کردند در زحمت و رنج بودند».

خمینی کبیر در جنگ و مبارزه‌ی عقیدتی خود افقی دور دست را نظاره می‌کرد و جوامع اسلامی را در آغاز راه مبارزه می‌دانست. «درد آشنایان جوامع اسلامی، همانان که با محرومان و پابرهنگان میثاق خون بسته‌اند، باید توجه کنند که در آغاز راه مبارزه‌اند و برای شکستن سدهای استعمار و استثمار و رسیدن به اسلام ناب محمدی راه طولانی در پیش دارند».

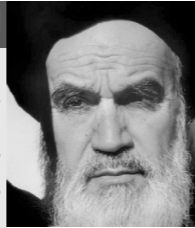
او با همه‌ی خوبی‌هایش رفت، اما یادگارش؛ روز قدس و راهش ادامه دارد...

دعاهای امشب من، در بین هیاهوی جوشن کبیر

يَا مَنْ أظْهَرَ الْجَمِيلِ؛ زیباتر از امام زمان داریم؟ پس کجاست ظهورش؟
يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحِ؛ شیطان بزرگ را نابود نمی‌کنی؟
يَا مُجِيبِ الْأَمْوَاتِ؛ سرزمین‌های خواب رفته اسلامی را بیدار نمی‌کنی؟
يَا رَبَّ النَّبِيتِ الْحَرَامِ؛ حیف نیست این حرامی‌ها را مردم، صاحب کعبه بدانند؟
يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ؛ حیف نیست داعش به عنوان مسلمان معرفی شود؟
يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ؛ کسر شهر مکه نیست تحت حکومت این نجس ذاتان بماند؟
يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ؛ به عظمتت قسم جز تو ما را تکیه گاهی نیست!
يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ؛ به جلالت قسم غیر از تو پناهی نداریم!
يَا فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ؛ حزب الله جز تو افتخاری ندارد!
يَا نَاصِرَ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ؛ از تو کمک می‌خواهیم؛ کمکمان نمی‌کنی؟
يَا صَرِيحَ مَنْ اسْتَصْرَحَهُ؛ به سوی تو فریاد می‌زنیم؛ به فریادمان برس!
يَا مُعِينَ مَنْ اسْتَعَانَهُ؛ از تو کمک می‌خواهیم؛ کمکمان کن!
...
سُبْحَانَكَ يَا لَ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَوْثُ الْعَوْثُ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ؛ بشنو ناله‌های از عمق جان برآمده کودک یمنی را!
يَا خَيْرَ الْفَاتِحِينَ؛ بگشای بغض فروخورده‌ی پسرک مغرور عراقی را!
يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ؛ کمک بده بیوه‌ی عیال‌وار سوری را!
يَا مَنْ هُوَ سَرِيعَ الْحِسَابِ؛ دیر نشد ۶۷ سال حکومت پلیدان بر بیت مقدّست؟
يَا رَازِقَ الْبَرَايَا؛ به رزق خودت عادت‌مان ده! نگاه به دست ظالمان را از یادمان ببر!
يَا مَانِعَ وَ يَا دَافِعَ؛ مانع نمی‌شوی داعش را؟ دفع نمی‌کنی آل سعود را؟
يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ؛ پناهگاه ۵ میلیون آواره فلسطینی باش!
يَا مَوْسِيَ عِنْدَ وَحْشَتِي؛ در خواب کودکان یمنی‌ای که از شدت وحشت دست روی گوش خوابیده‌اند!
يَا ذَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ؛ در لحظه‌های انفجار چشمان حیرت‌بار زن عراقی را راهنما باش!
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ؛ کمک کن غیر از باب تو استغاثه نکنیم!
يَا مَنْ هُوَ بَمَنْ رَجَاءَ كَرِيمٍ؛ به خودت قسم امیدمان تویی!
يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ؛ وقت نابودی طاغوت نرسیده؟
يَا صَادِقَ الْوَعْدِ؛ کجاست وعده ان‌الارض یرثها عبادی‌الصالحون؟

امام روح الله

روز قدس که همجوار شب قدر است؛ لازم است در بین مسلمانان احیاء شود و مبداء بیداری و هوشیاری آنان باشد.

هان ای مسلمانان جهان و مستضعفان گیتی! بپاخیزید و مقدّرات خود را به دست بگیرید. تا کی قدس شما، فلسطین و مسلمانان مظلوم آن دیار، تحت سلطه جنایتکاران به سربرند و شما تماشاچی باشید؟!

صحیفه امام، ج ۱۵، ص ۵۹

امام روح الله

می‌جنگیم؛ چرا که مرد جنگیم. ما انقلابمان را به تمام جهان صادر می‌کنیم؛ چرا که انقلاب ما اسلامی است. و تا بانگ لا اله الا الله و محمد رسول الله بر تمام جهان طنین نیفتد مبارزه هست. و تا مبارزه در هر جای جهان علیه مستکبرین هست ما هستیم. ما از مردم بی‌پناه لبنان و فلسطین در مقابل اسرائیل دفاع می‌کنیم.

...باید همه بپاخیزیم و اسرائیل را نابود کنیم، و ملت قهرمان فلسطین را جایگزین آن گردانیم.

صحیفه امام، ج ۱۲، ص ۱۴۸

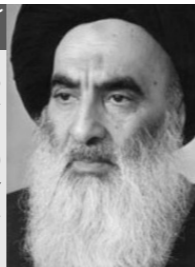
امام خامنه ای مدظله العالی

باید همان طور که شب قدر را تا صبح به بیداری می‌گذاریم و با دعا و تضرع خود به درگاه الهی، می‌خواهیم که آینده مطلوب برای ما رقم زده شود، روز قدس را و همه این ایام حساس را که لیله القدر تاریخ اسلام است، به بیداری و هشیاری بگذرانیم و تا مطلع الفجر نجات ملت‌های مسلمان و مخصوصا ملت شجاع و مظلوم فلسطین، دست از تلاش نکشیم.

بیانات در تاریخ ۶۹/۴/۱

آیت الله سیستانی دامت ظله

بایسته است مسلمانان، برادران و خواهران خود در فلسطین عزیز را تنها نگذاشته و همراه و همقدم آنان شوند.

وضعیت اسفناکی که مردم مظلوم فلسطین در آن به سر می‌برند؛ ایجاب می‌کند مسلمانان برای کوتاه کردن دست زورگویان و تجاوزگران از برادران و خواهران خود، طعم شیرین زندگی را به خود نچشانند، آرامش را به کناری وانهد و به یاری آنان بشتابند.

sistani.org

امام موسی صدر

ما اسرائیل را شرّ مطلق می‌دانیم.

بدتر از اسرائیل در جهان وجود ندارد.

اگر اسرائیل با شیطان درگیر شود در کنار شیطان خواهیم ایستاد.

یادنامه امام موسی صدر، ج ۲، صفحه ۶۷۴

علامه شرف الدین عاملی

براستی قاتلان حضرت حسین همچنان در میدانند؛ از این رو باید الگوی مبارزاتی امام نیز در میدان باشد. باید مبارزه‌ی ما در راه آرمان فلسطین همچون مبارزه‌ی سیدالشهداء باشد تا بتوانیم شکوه، عزت و جاودانگی حسینی را به دست آوریم.

ای مسلمانان! زمان قیام فرارسیده و میعادگاه ما فلسطین است. سلام بر شما روزی که با شهادت می‌میرید و روزی که با سعادت مبعوث می‌شوید.

موسوعه الإمام شرف الدین، ج ۹، ص ۴۶۱

آیت الله محمدحسین کاشف الغطاء

بدون شک هر کس در رگ‌هایش خون غرور و غیرت جریان داشته باشد؛ گوهر پاکش او را به همراهی و همسنگری با برادران فلسطینی فرامی‌خواند. چنین کسی در انتظار فتوای مفتیان نمی‌نشیند بلکه فتوت او از فتوی پیشی گرفته و وجوب جهاد را با الهام از خواگاه و شرافت وجدان خویش به دست می‌آورد. خدا گواه است، چنانچه عمرم از شصت سالگی نگذشته و دردها و بیماری‌ها، استخوان‌هایم را خرد نکرده بود؛ اولین کسی بودم که به سوی آن دیار رهسپار می‌شدم.

خطب الاربع، ص ۷

جملات بزرگان پیرامون فلسطین

والله مامسؤوليم

شهید استاد مرتضی مطهری - کتاب حماسه‌ی حسینی

والله و بالله ما در برابر این قضیه مسؤولیم. به خدا قسم مسؤولیت داریم. به خدا قسم ما غافل هستیم. والله قضیه‌ای که دل پیغمبر اکرم را امروز خون کرده است، این قضیه است. داستانی که دل حسین بن علی را خون کرده، این قضیه است. اگر می‌خواهیم به خودمان ارزش بدهیم، اگر می‌خواهیم به عزاداری حسین بن علی ارزش بدهیم، باید فکر کنیم که اگر حسین بن علی امروز بود و خودش می‌گفت برای من عزاداری کنید، می‌گفت چه شعاری بدهید؟ آیا می‌گفت بخوانید: «نوجوان اکبر من» یا می‌گفت بگویید: «زینب مضطربم الوداع، الوداع؟! چیزهایی که من (امام حسین) در عمرم هرگز به این جور شعارهای پست کثیف ذلت‌آور تن ندادم و یک کلمه از این حرف‌ها را نگفتم. اگر حسین بن علی بود می‌گفت: اگر می‌خواهی برای من عزاداری کنی، برای من سینه و زنجیر بزنی، شعار امروز تو باید فلسطین باشد. شمر امروز موشه دایان است. شمر هزار و سیصد سال پیش مُرد، شمر امروز را بشناس. امروز باید در و دیوار این شهر با شعار فلسطین تکان می‌خورد. مرتب دروغ در مغز ما کردند که این یک مسأله داخلی است، مربوط به عرب و اسرائیل است. باز به قول عبدالرحمن فرامرزی اگر مربوط به این هاست

و مذهبی نیست، چرا یهودیان دیگر دنیا مرتب برای اینها پول می‌فرستند؟ به خدا خجالت دارد ما خودمان را مسلمان بدانیم، خودمان را شیعه علی بن ابیطالب بخوانیم. اصلاً من باید بگویم بعد از این، داستانی را که ما از علی بن ابیطالب نقل می‌کنیم، حرام است که دیگر در منابر نقل کنیم که روزی علی بن ابیطالب شنید دشمن به کشور اسلامی حمله کرده است: «وَ هَذَا أَخُو غَامِدٍ وَ قَدْ وَرَدَتْ حَيْلُهُ الْأَنْبَارَ». بعد فرمود: شنیده‌ام زینت یک زن مسلمان را یا زنی که در حمایت مسلمانان است گرفته‌اند؛ شنیده‌ام دشمن سرزمین مسلمین را غارت کرده است، مردانشان را کشته یا اسیر کرده است، متعرض زنان آن‌ها شده است، زورها را از گوش و دست زنها جدا کرده است. بعد همین علی بن ابیطالب - که ما اظهار تشیع او را می‌کنیم و نسبت به او حساسیت‌های بی‌معنی و دروغین نشان می‌دهیم - گفت: «فَلَوْ أَنَّ امْرَأً مُسْلِمًا مَاتَ مِنْ بَعْدِ هَذَا اسْفَافًا مَا كَانَ يَهْمُ مَلُومًا بَلْ كَانَ يَهْمُ عُنْدِي جَدِيرًا» اگر یک مرد مسلمان با شنیدن این خبر دق کند و بمیرد، سزاوار است و مورد ملامت نیست.

معنای باطنی اسـخـن |

«راه قدس از کربلا می‌گذرد»

سید شهیدان اهل قلم، سید مرتضی آوینی

قدس مظهر جراحی است که بر قلب امت اسلام وارد شده است و این جراحت را جز به خون نمی‌توان شست. امروز وعده‌های قرآن بیش از پیش به تحقق نهایی خویش نزدیک شده است و امت اسلام دریافته است که چگونه باید برای آزادی قدس اقدام کند.

قدس جلوه‌ی برکت خدا و پله نخستین معراج انسان است و مسلمین برای دستیابی به اهداف نهایی اسلام، چاره‌ای ندارند جز اینکه بر قدس شریف دست یابند؛ و راه قدس نیز از کربلاست که می‌گذرد. حضرت امام امت، ادام‌الله‌تله‌الشریف، همواره بر همین معناست که تأکید می‌ورزد. وظیفه‌ی ما عمل به تکلیف است، هر چند که این به از بین رفتن همه‌ی ما بینجامد - که البته اینچنین نخواهد شد.

این فریاد درست در زمانه‌ای بلند شده است که شیطان حاکمیت خویش را بر کره‌ی زمین کامل می‌انگاشت و بشر غربی به پایین‌ترین مراتب هبوط خویش در لجن حیوانیت رسیده است. اکنون خداوند بار دیگر توبه‌ی بشریت را پذیرفته است و این انسان‌های از خود گذشته، این بهترین بندگان خدا، هر یک به مثابه دژ مستحکمی هستند که راه بر شیطان و جنود او بسته‌اند.

معنای باطنی «راه قدس از کربلا می‌گذرد» نیز همین است. راه ما به سوی قدس که مُعراج نخستین معراج تکامل انسان است، راهی کربلایی است و راه کربلایی، راهی است که با تحمل مشقات و از خود گذشتگی همراه است.

انسر بولگي

انس بولگی - شماره ۶۲ ویژه نامه‌ی روز قدس، لیلۀ القدر تاریخ اسلام گروه فرهنگی یاران خمینی (س) تیرماه ۹۴

قیمت : ۲۰۰ تومان

بر عهد خود می‌مانیم

روز قدس، لیلۀ القدر تاریخ اسلام

آرمان قدس، یادگار امام روح الله

می‌خروشید، نمی‌لرزید، بلکه می‌لرزانید. او آمده بود تا پیامبرانه فصل دیگری در تاریخ را رقم‌زند و آغازی برای شدن‌های پیاپی و رو به تکامل جوامع انسانی و اسلامی باشد. او مبعوث شده بود تا پایانی برای زیاده خواهی‌ها باشد و جوامع اسلامی را از زیر یوغ گردن گشان و دیوسیرتان همیشه‌ی تاریخ نجات دهد. او پیامبرانه برخاست، فریاد زد، دعوت کرد، بشارت داد، انداز نمود، تحدی کرد، رجز خواند، مبارز طلبید و هیچ‌گاه از پای ننشست. او همچون نوح برای نجات فراخوان نمود، همانند ابراهیم قربانی کرد، چون موسی بر روی گردن کشان نواخت و مانند مسیح باری خواست. اما او وارث محمد صلی الله علیه و آله بود. او آمده بود تا خاطره‌ی شیرین و بشارت‌آور بدر و خاطرات تلخ و عبرت آموز احد را به یاد آورد. او آمده بود تا سرزمین‌های مقدس اسلامی را از لوٹ و وجود طاغوتیان پاک کرده و پرچم لا اله الا الله را بر «قلل رفیع کرامت و بزرگواری به اهتزاز» در آورد. او آمده بود تا بار دیگر خاطره‌ی دوشادوشی سلمان فارسی، بلال حبشی، صهیب رومی، ابودر غفاری و عمار یمانی را زنده کرده و طرحی برای فراتر از مرزهای جغرافیایی در افکنند. او آماده بود تا بار دیگر یادآور فرو ریختن شکوه پوشالی ساکنان لجوج و افسون زده‌ی قلعه‌ی خیبر باشد، بسیج بزرگ

«جنگ ما جنگ عقیده است، و جغرافیا و مرز نمی‌شناسد. و ما باید در جنگ اعتقادی‌مان، بسیج بزرگ سربازان اسلام را در جهان به راه اندازیم... ما می‌گوییم تا شرک و کفر هست، مبارزه هست. و تا مبارزه هست، ما هستیم».

این جمله‌های ساده و بی‌پیرایه از حضرت امام روح الله قدس سره است. نوشته‌های مانند سایر نوشته‌ها و گفتارهای آن عزیز سفر کرده که نه زرق و برق گفتار سخنوران را داشته و نه پیچ و تاپ سخنان سیاستمداران در آن راهی پیدا کرده است. امام ساده اما به جا سخن می‌گفت و برای آن‌چه باید می‌گفت پروا نداشت. او مبارز بود؛ نه سیاستمدار. از این رو با ادبیات مجاهدان و مبارزان سخن می‌گفت؛ نه با ناز و ادای سیاست‌بازان. او مدافع مظلومان بود و نمی‌ترسید که به بهانه‌ی دفاع از مظلومان عالم، به دخالت در امور سایر کشورها متهم شده و قضاوت‌های ناعادلانه و یک سوپه‌ی سازمان‌های بین‌المللی او را مدافع تروریسم اعلام کند. امام با ملت‌ها سخن می‌گفت و باوری به قدرت‌های به اصطلاح بزرگ نداشت. قدرت‌های بزرگ دیگران برای او بسیار کوچک بودند و چون باوری به بزرگی آن‌ها نداشت و آن‌ها را کوچک و همانند کفی بر آب می‌دید، بدون هیچ واهمه‌ای

ادامه در صفحه ۲